

denique sit finis quaerendi, cumque habeas plus,
pauperiem metuas minus et finire laborem
incipias, parto quod avebas, ne facias, quod
Ummidius quidam; non longa est fabula: dives, 95
ut metiretur nummos, ita sordidus, ut se
non umquam servo melius vestiret, ad usque
supremum tempus, ne se penuria victus
opprimeret, metuebat. at hunc liberta securi
divisit medium, fortissima Tyndaridarum. 100

'quid mi igitur suades? ut vivam Naevius aut sic
ut Nomentanus?' pergis pugnancia secum
rontibus adversis componere: non ego, avarum
cum veto te fieri, vappam iubeo ac nebulonem.
est inter Tanain quiddam socerumque Viselli: 105
est modus in rebus, sunt certi denique fines,
quos ultra citraque nequit consistere rectum.

illuc, unde abii, redeo, qui nemo, ut avarus,
se probet ac potius laudet diversa sequentes,
quodque aliena capella gerat distentius uber, 110
tabescat, neque se maiori pauperiorum
turbae comparet, hunc atque hunc superare laboret.
sic festinanti semper locupletior obstat,
ut, cum carceribus missos rapit ungula currus,
instat equis auriga suos vincentibus, illum 115